

[Krog Hansen.]

Der er mange andre spørgsmål, dem skal jeg ikke komme ind på, men det er rigtigt, at folk må forundres over det, der sker her.

Jeg kunne nævne mange andre ting, men nu er det jo ikke det nævnte forslag fra regeringen, vi her skal behandle, det er et forslag fra socialdemokratiet, og selv om jeg altså én gang har sagt, det ikke bliver til noget, så er det jo en procedure, vi følger her, at man giver tilsagn, om man kan være med eller ikke være med, og mit parti kan medvirke, såfremt der bliver noget ud af dette forslag. Vi vil stille nogle ændringsforslag, hvis forslaget nogen sinde kommer til anden behandling, hvad det altså ikke gør, men ellers er vi positivt indstillet over for det forslag, som vi her har set fra socialdemokratiet.

Sigsgaard: Jeg skal ikke ofre mange ord på det socialdemokratiske forslag, der såmænd kan være godt nok på sin måde, men dels bliver det jo ikke gennemført, dels indeholder det ikke ét ord om målsætningen for den reform, der bør komme i hovedstadsområdet.

Hvis ikke det nuværende kommunalpolitiske kaos i hovedstadsområdet havde så skæbnesvangre følger for befolkningen, kunne man sige, at det var latterligt, at man i over 40 år har arbejdet på en ordning, og at det endnu ikke er lykkedes at skabe en. Sidst havde vi 19 mands udvalget, som jeg i øvrigt selv var medlem af, og det kom der intet resultat ud af. Nu nedsætter regeringen minsandten et nyt, lad os kalde det 19 mands udvalg, i hvert fald et nyt udvalg sammensat af hovedstadsområdets kommunalpolitikere, på samme måde som de tidligere udvalg og kommissioner, og hvad de nu har heddet, har været sammensat af hovedstadsområdets kommunalpolitikere — de kommunalpolitikere, som ingenting har fået udrettet.

Konsekvenserne af smøleriet er alvorlige. Lad mig blot nævne kampen om skatteyderne, der har ført til, at hver eneste kommune i hovedstadsområdet giver plads for så mange boliger som muligt. Man kan bebrejde kommunalpolitikere, at de arbejder på den måde, men man kan godt forstå, at de gør det. Så længe der ikke er nogen hovedstadsordning, hvilken anden mulighed

har de så egentlig for at skabe et ordentligt grundlag for en kommunal økonomi end den at prøve på at tilkæmpe sig en så stor del af skatteyderne som overhovedet muligt? I hvert fald foregår denne kamp om skatteyderne bestandig, og det medfører igen, at hovedstaden mere ligner, hvad jeg vil kalde en stor plamager end en velstruktureret by, fordi der ligger huse og bebyggelse klit-klat hist og pist uden noget som helst system. Det betyder, at den offentlige service bliver alt for dyr og alt for dårlig. Der bliver brug for alt for mange kilometer vej, alt for mange kilometer ledningsnet, og transporttiden bliver alt for lang; der kunne nævnes en række andre uheldige virkninger, en række andre skadevirkninger af smøleriet.

Det er trist at skulle sige det, når man selv bor her og har arbejdet også kommunalpolitisk i det område, men dette kommunale kaos har gjort hovedstaden til et dyrt, et dårligt og et usundt sted at bo for mennesker.

Hvorfor sker der ingenting? kan man så spørge. Jeg tror ikke, man skal slippe så let om ved det, som der tit er en tilbøjelighed til, nemlig ved at sige, at her er nogle kommunalpolitikere, der ikke vil, de har siddet i udvalg år ud og år ind, og de vil altså ikke, eller også er det deres evner, det er galt med. I almindelighed er det andre ting, der ligger bag, og det er det også, når det drejer sig om hovedstadsområdet. Hvordan kan det være, at den ene indenrigsminister efter den anden, den ene ordfører her i folketinget efter den anden siger, at nu skal der komme en ordning, og alligevel viger de tilbage? For det er jo ikke bare de forskellige udvalg, der har været nedsat, der ingenting gennemfører, det er i høj grad også folketinget og i høj grad også de skiftende ministre, der er vejet tilbage, ikke har povet at tage fat på dette områdes problemer.

Nu har vi fået en kommunalreform for det øvrige land, og jeg synes; der er mange punkter i den kommunalreform, som var tiltrængt og nødvendige og rigtige, men behovet for en reform er langt, langt større i hovedstadsområdet, end det har været en række andre steder her i landet, mien her får man bare ingen ordning.

Jeg tror, det skyldes, at meget stærke